

السلام عليك يا قتيل المذاكرات

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ

« هنر زن بودن »

جلسه دهم - ۱۸ خرداد ۱۴۰۵

« آیات مرتبط با بانوان: »

در « سورة بقره »:

-
- ۱- « زوج »
۲- « خلیفه »
۳- « سجده »
۴- « سکن »
۵- « کلا »
۶- « یستحیون »
۷- « نساء »
۸- « سحر و تفرقه »
۹- « مباشرت و لباس »

(بقره ۲۵)
(بقره ۳۰)
(بقره ۳۴)
(بقره ۳۵)
(بقره ۴۹)
(بقره ۱۰۲)
(بقره ۱۸۷)

مورد ۱۱:

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ **أَلَدُّ الْخِصَامِ** (۲۰۴)
وَإِذَا تَوَلَّى،

سَعَى فِي الْأَرْضِ **لِيُفْسِدَ** فِيهَا وَ**يُهْلِكَ** **الْحَرْثَ** وَ**النَّسْلَ**

... (بقره/۲۰۵)

و برخی از مردم افرادی اند که سخنشان علیه دنیا، تو را هم به تعجب وامی دارد،
و خدا را هم بر آنچه در دل دارد گواه می گیرند و حال آنکه سخت ترین دشمنان خدایند،
و چون ریاست یابند می کوشند تا زمین را به تباهی بکشانند و **حَرث** و **نسل** را **هلاک** کنند ...

« هلاک » یعنی چه؟

« **بی اثر مفید** » شدن « **قبل** » از « **مرگ** »:

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ

أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ ... (آل عمران: ۱۱۷)

كَدَابِ أَلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ

فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا أَلِ فِرْعَوْنَ ... (أنفال: ۵۴)

يَقُولُ: أَهْلَكْتُ مَا لَا لُبَدًا (بلد: ۶)

« حرث » یعنی چه؟

اما ظاهراً « **حَرُث** »،

« سرمایه‌ای » است که بتواند

« **آینده** » انسان را تأمین کند. »

« حرث » در « آیاتِ » قرآن:

آیة اول:

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ (۶۳)

أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ (۶۴)

آیا محصولی که درو می کنید را دیده اید؟ آیا شما آن را می رویانید یا ما رویاننده ایم؟

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ (۶۵)

اگر لازم ببینیم آنها را به خاشاک تبدیل می کنیم پس در افسوس و تأسف می افتید.

چون فقط « محصول »، « خاشاک » می شود،

پس « مزرعه و کشتزار و بذرافشانی »، « حطام نمی شوند. »

آیہ دوم:

« برادران صاحب باغی » قبل از اینکه بخوابند،
با هم قرار گذاشتند که صبح فردا میوه‌های باغشان را بچینند،
اما از آن میوه‌ها به فقراء و بستگان‌شان چیزی ندهند،
وقتی خواب بودند، باغشان به امر الهی برای تنبیه سوخت.
سحرگاهان یکدیگر را (با احتیاط) صدا زدند:

أَنْ اِغْدُوا عَلٰی حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ (قلم/۲۳)

گفتند: اگر اهل چیدنید برای چیدنِ (میوه‌ها = محصول یکسال و سرمایه آینده خود) بپاخیزید.

کلمه « **صَارِمِينَ** » در این آیه،

قطعاً برای « **چیدن میوه** » مناسب است،

زیرا هر « **باغی** » فقط « **میوه** » دارد.

پس منظور از « **حَرث** »،

« **مزرعه، کشت، کشتزار و بذرافشانی** » نیست.

آیة سوم:

قرآن در معرفی « عواملِ غفلتِ مردم » می‌فرماید:

زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ:

۱- النِّسَاءِ، ۲- وَ الْبَنِينَ، ۳- وَ الْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ، مِنَ الذَّهَبِ
وَ الْفِضَّةِ، ۴- وَ الْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ، ۵- وَ الْأَنْعَامِ، ع- وَ الْحَرَثِ،

.... (آل عمران/۱۴)

زن، فرزند، طلا، نقره، مرکب و دام و « سرمایه », مطلوبِ همهٔ مردمند.

طبق این آیه نیز،

« **سرمایه‌ها** و **محصولات** » جذّابند،

و مردم را به « **غفلت** » می‌کشانند،

نه « **کشت و کشتزار و بذرافشانی** ». »

آیہ چہارم:

قرآن « سرانجامِ تلاشِ کفار » را چنین توصیف می‌کند:
مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ
أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ ...

(آل عمران/ ۱۱۷)

مَثَلِ آنچه کافران در این دنیا (در راه دشمنی با حق) خرج می‌کنند،
مَثَلِ باد سوزانی است که « محصولِ » قومی ستمگر را تباه کند ...

با توجه به اینکه « باد سوزان »،
نمی‌تواند « زمین و کشتزار خالی » را بسوزاند،
پس ترجمه مناسب برای کلمه‌ی « حَرْتُ »
« محصول » و « عملکرد » آن ستمگران است،
که چون « عاقلانه و مجاز » نیست نابود می‌شوند.

آیہ پنجم:

قرآن « در معرفی کارِ احمقانهٔ مشرکین » می‌فرماید:

وَجَعَلُوا لِلَّهِ

مِمَّا ذَرَأَ مِنَ **الْحَرثِ** وَ الْأَنْعَامِ **نَصِيبًا**

فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَ هَذَا لِشُرَكَائِنَا ... (أنعام/۱۳۶)

آنها سهمی از محصولات را کنار گذاشتند و گفتند این ویژه خداست و این ویژه **بُتّان** ما ...

مشرکان، سهمی از « **حَرْث** » و دامهایشان را
به خیال خودشان برای خداوند قرار دادند.
واضح است که « **تقسیم سهم** »،
فقط برای « **محصول** » ممکن است،
نه « **زمین و کشتزار و بذرافشانی** ».

آیہ ششم:

قرآن می‌فرماید: مشرکان با یکدیگر چنین قرار گذاشتند:

وَقَالُوا: هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ،

لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَّشَاءُ بَزَعِمِهِمْ ... (أنعام/۱۳۸)

و گفتند این « دامها و محصولات » (چون برای خداست)،

پس « خوردن » آنها ممنوع است مگر برای آنکه ما بخواهیم

(مشرکین) به یکدیگر گفتند: این دامها و «**حَرُث‌ها**»،
برای «غیر از افراد مورد نظرِ ما»، «ممنوع» است،
و دیگران نباید از آنها «**بخورند**».

پس «**حَرُث**» چیزی «**خوردنی**» است،
در حال که «کشت و کشتزار» خوردنی نیستند.

آیة هفتم:

قرآن درباره تباهی باغ انگور توسط گوسفندان می گوید:

وَ دَاوُدَ وَ سُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ

إِذْ نَفَثَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَ كُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ

(انبیاء/۷۸)

و داود و سلیمان را یاد کن وقتی درباره « محصولی » داوری می کردند

که گوسفندانِ مردمی در آن چریده بودند و ما شاهد داوری آنان بودیم.

شکایت مطرح برای آن دو پیامبر،
« **خورده شدن محصول یکسال باغ** »

توسط گوسفندان چوپانی بود،

که به حکم حضرت سلیمان علیه السلام قرار شد،

« **محصول یکسال** » گوسفندان به صاحب باغ داده شود.

پس آن «گوسفندان»

«**حرث**» آن «باغدار» را «**خوردند**»

نه «زمین و مزرعه و بذرافشانی» را

پس «**حرث**» فقط «**محصول**» است.

آیه هشتم:

قرآن از ما درباره « محصولات » به دست آمده می پرسد:

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ (۶۳)

أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ؟ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ؟

(واقعه/۶۴)

آیا آنچه به دست می آورید را دیده اید؟ آیا شما آنها را می رویانید یا زارع مائیم؟

این آیه نگاه به « **محصول** » را از ما می‌خواهد،

و « **زارع** » و « رویاننده بودن محصول » را

به « خداوند » نسبت می‌دهد،

اما « بذریاشی » و « کشتزار » را

خداوند به « خودش » نسبت نمی‌دهد.

قرآن در «سوره بقره» می‌فرماید:

اگر (نأهلانِ منافق) «قدرت» پیدا کنند، می‌کوشند:

«حرث = زنان»،

و «نسل = جوانی جمعیت» را «نابود» کنند،

تا «جامعه» را به «فساد» بکشانند:

آیہ نہم:

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا
وَيُهْلِكَ **الْحَرْثَ** وَالنَّسْلَ

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ **الْفُسَادَ** (بقره/۲۰۵)

وقتی منافق دولت پیدا کند برای تبهکاری در زمین می کوشد،
و سرمایه و نسل را نابود می کند، اما خدا تبهکاری را نمی خواهد.

قطعاً « افرادِ ناصالح و ناأهل و حق‌ستیز »،
« سرمایه‌های راهبردی و عواملِ تولید »،
و « عناصرِ آینده‌ساز » را نابود می‌کنند،
نه « زمین و کشتزار و بذرافشانی » را.

آیہ دھم:

قرآن مردم را از نظر سرمایه‌گذاری «دو گروه» می‌داند:

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ

وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا

(شوری/۲۰)

« حَرْث » در این آیه نیز،

قطعاً « زمین و کشتزار و بذرافشانی » نیست. زیرا:

۱- زمین و کشتزار در آخرت فایده‌ای برای بشر ندارد.

۲- همه مردم دنیا نه کشاورزند و کشاورزی نمی‌دانند.

۳- آخرت، دارِ عمل نیست و بهشتیان، زارع نیستند.

چرا «نساء»،
مصدقِ «حرث» اند؟

زیرا « **زنان** » مظهرِ « **انسان** و **انسانیت** »،
و « مهم‌ترین سرمایه‌های با ارزش و امیدبخش »،
و « **با ارزش‌ترین ثروتِ آینده‌ساز** » برای مردان،
و « پشتوانهٔ اعتبار و اقتدارِ جوامع بشری » هستند.
لذا « همهٔ کافرین و منافقین و دشمنانِ انسانیت » نیز
همواره دنبال « نابودیِ این سرمایه ارزشمند » هستند.

به همین خاطر است که قرآن می‌فرماید:
اگر (ناأهلانِ منافق) «قدرت» پیدا کنند، می‌کوشند:

«**حرث** = زنان»،

و «**نسل** = جوانان» را «**نابود**» کنند،

تا «جامعه» را به «**فساد**» بکشانند:

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا
وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ (بقره/۲۰۵)

وقتی منافق دولت پیدا کند برای تبهکاری در زمین می کوشد،
و سرمایه و نسل را نابود می کند، اما خدا تبهکاری را نمی خواهد.

چرا کلمه « حَرث » در همه آیات،

در ترجمه‌ها و تفاسیر،

« زمین و کشتزار و بذرافشانی »،

ترجمه شده است؟

« گاو » سورة بقره
باید چه خصوصياتی می داشت؟

قَالُوا: ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ:
إِنَّهَا بَقَرَةٌ **لَا فَارِضٌ** وَ **لَا بَكْرٌ** عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ ... (٦٨)
قَالُوا: ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ:
إِنَّهَا بَقَرَةٌ **صَفْرَاءُ** فَاقْعُ لَوْنُهَا تَسْرُ النَّاضِرِينَ (٦٩)
قَالُوا: ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا ... (٧٠)
قَالَ: إِنَّهُ يَقُولُ: إِنَّهَا بَقَرَةٌ: **لَا ذَلُولٌ** تُثِيرُ الْأَرْضَ
وَ **لَا تَسْقِي** الْحَرْثَ ... (بقره/٧١)

تنها « علّت اشتباه » مترجمین؟

احتمالاً این آیه، مترجمین را به اشتباه انداخته باشد:
قال: إِنَّهُ يَقُولُ: إِنَّهَا بَقَرَةٌ: « لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ »

« وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ » ...

(بقره/۷۱)

گفت: می‌فرماید: آن ماده گاوی است که نه رام است تا زمین را شخم زند،
و نه کشتزار را آبیاری کند

در حالی که « **گاو آبکشی** »،
برای آبیاری « مزارع و باغات »،
از « **چاه** »، « آبکشی » می‌کند،
و کارِ او ربطی به « بذرافشانی » ندارد:

آیة یازدهم:

نَسَاؤُكُمْ حَرْتُ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَّتْكُمْ
أَنِي شِئْتُمْ وَ قَدَمُوا لَأَنْفُسِكُمْ وَ اتَّقُوا
اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّكُمْ مَلَاقُوهُ وَ بِشَرِّ
الْمُؤْمِنِينَ (بقره/۲۲۳)

خدایا:

بر «**اُنس**» و «**فهم**» ما از «**قرآن**» بیفزای،

تا عاقلانه و مؤمنانه و صبورانه،

فقط دنبال «**حُث** و **پس اندازِ آخرتی**»،

و در ظهور آخرین حجت **سهم** باشیم.

